

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ นางรูธ

หนังสือเล่มนี้ได้รับชื่อจากวีรสตรีของเรื่องนี้ คือนางรูธ หนังสือนางรูธเล่าเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวหนึ่งในอิสราเอล ซึ่งเรื่องนี้ เกิดขึ้นในสมัยของพวกผู้วินิจฉัย เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สวยงามและสำคัญ เพราะนางรูธ ซึ่งเป็นชาวโมอับ ได้เป็นแม่ของยายของกษัตริย์ดาวิด เพราะฉะนั้นเขาเป็นบรรพบุรุษของพระเยซูคริสต์ เหมือนอย่างนางราห์บ (ซึ่งแต่ก่อนเป็นหญิงแพศยา เป็นคนต่างชาติและเป็นบรรพบุรุษของพระเยซูคริสต์เช่นกัน)

อาร์ชบิชอป เจมส์ อาชชัวร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 10 ปี

ครอบครัวของนางนาโอมิเสียชีวิตในโมอับ นางรูธตัดสินใจตามพระเจ้าไป

1 อยู่มาในสมัยเมื่อผู้วินิจฉัย ครอบครัวอยู่นั้นเกิดกันดารอาหารขึ้นในแผ่นดิน มีชายคนหนึ่งเป็นชาวเมืองเบธเลเฮม ในยูดาห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินโมอับ คือตัวเขาพร้อม กับภรรยาและบุตรชายสองคน 2 ชายคนนั้นชื่อเอลีเมเลค ภรรยาชื่อนาโอมิ บุตรชายสองคนชื่อมาร์โหลนและคิลีโอน เป็นชาวเอฟราธาห์ มาจากเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ เขาทั้งหลายเดินทางเข้าไปในแผ่นดินโมอับและอาศัยอยู่ที่นั่น 3 แต่เอลีเมเลคสามีของนางนาโอมิสิ้นชีวิตเสีย ทิ้งนางไว้กับบุตรชายทั้งสอง 4 บุตรชายสองคนนี้ก็ได้อพยพชาวโมอับมาเป็น

ภรรยา คนหนึ่งชื่อ โอโรปาห์ อีกคนหนึ่งชื่อ รูธ เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นประมาณสิบปี ⁵ แล้วมาที่โลนและคิสิโอนทั้งสองคนก็สิ้นชีวิต หญิงคนนั้นก็ต้องเปล่าเปลี่ยวเพราะเหตุสามีและบุตรชายทั้งสองของนางต้องล้มหายตายจากไป ⁶ แล้วนางนั้นพร้อมกับลูกสะใภ้ทั้งสองก็ลุกขึ้นออกเดินทางจากแผ่นดินโมอับ เพราะว่าเมื่ออยู่ในแผ่นดินโมอับนั้น นางได้ยินข่าวว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรงเยี่ยมเยียนชนชาติของพระองค์และประทานอาหารแก่เขาทั้งหลาย ⁷ นางจึงออกจากตำบลที่นางอยู่พร้อมกับบุตรสะใภ้ทั้งสอง เดินตามทางกลับไปยังแผ่นดินยูดาห์ ⁸ แต่นาโอมีกกล่าวแก่บุตรสะใภ้ทั้งสองของนางว่า ไปเถิด ขอให้ต่างคนต่างกลับไปบ้านมารดาของตน ขอพระเยโฮวาห์ทรงพระเมตตาต่อเจ้าทั้งสอง ดั่งที่เจ้าได้เมตตาต่อผู้ที่ตายไปแล้วและต่อแม่ ⁹ ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้เจ้ามีความสุข ขอให้ต่างก็ได้เข้าอยู่ในเรือนของสามี แล้วนาโอมีกก็จูงลูกสะใภ้ทั้งสอง ต่างก็ส่งเสียงร้องไห้ ¹⁰ นางทั้งสองจึงพูดกับแม่สามีว่า อย่าเลย เราทั้งสองจะกลับไปกับแม่ ไปถึงชนชาติของแม่ ¹¹ แต่นาโอมิตอบว่า ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงกลับไปเสียเถอะ จะไปกับแม่ทำไมเล่า แม่ยังจะมีบุตรชายในครรภ์ให้เป็นสามีของเจ้าหรือ ¹² ลูกสาวของแม่เอ๋ย กลับไปเสียเถอะ กลับไปตามทางของเจ้า แม่แก่เกินที่จะมีสามีแล้ว หากแม่จะว่าแม่ยังมีความหวังอยู่ ถ้าแม่จะมีสามีคืนวันนี้และให้กำเนิดบุตรชาย ¹³ แล้วเจ้าจะรออยู่จนบุตรชายนั้นเติบโตได้หรือ เจ้าจะอดใจไม่แต่งงานหรือ อย่าเลยลูกสาวของแม่เอ๋ย แม่มีความขมขื่นมากเพราะเห็นแก่เจ้า ที่พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้กระทำแก่แม่ถึงเพียงนี้ ¹⁴ แล้วต่างก็ส่งเสียงร้องไห้อีก โอโรปาห์ก็จูงลาแม่สามี แต่รูธยังเกาะแม่สามีอยู่

นางรูธไปอิสราเอลพร้อมกับนางนาโอมิ

15 นาโอมิจึงว่า □ ดูเถิด พี่สะใภ้ของเจ้ากลับไปหาชนชาติของเขาและหาพระของเขาแล้ว จงกลับไปตามพี่สะใภ้ของเจ้าเถิด □ 16 แต่รูธตอบว่า □ ขอแม่อย่าวิงวอนให้ฉันจากแม่หรือเลิกติดตามแม่ไปเลย เพราะแม่จะไปไหนฉันจะไปด้วย และแม่จะอาศัยอยู่ที่ไหนฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉัน และพระเจ้าของแม่ก็จะเป็นพระเจ้าของฉัน 17 แม่ตายที่ไหนฉันจะตายที่นั่น และจะขอให้ฝังฉันไว้ที่นั่นด้วย ถ้ามีอะไรมาพรากฉันจากแม่ นอกจากความตาย ก็ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษฉัน และให้หนักยิ่งกว่า □ 18 เมื่อนาโอมิเห็นว่ารูธตั้งใจจะไปด้วยจริงๆ แล้ว นางก็ไม่พูดอะไรอีก 19 ดังนั้นทั้งสองนางก็พากันไปจนถึงเมืองเบธเลเฮม ต่อมาเมื่อนางทั้งสองมาถึงเบธเลเฮมแล้ว ชาวเมืองทั้งสี่นั้นก็พากันแตกตื่นเพราะเหตุนางทั้งสอง จึงพูดขึ้นว่า □ นี่แน่ะหรือนางนาโอมิ □ 20 นาโอมิตอบเขาว่า □ ขออย่าเรียกฉันว่านาโอมิเลย ขอเรียกฉันว่ามาราเถอะ เพราะว่าองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงกระทำแก่ฉันอย่างขมขื่น 21 เมื่อนั้นจากเมืองนี้ไป ฉันมีทุกอย่างครบบริบูรณ์ พระเยโฮวาห์ทรงพาฉันกลับมาตัวเปล่า เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงให้ฉันทุกขใจดังนี้ และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ให้ฉันต้องประสบเหตุร้ายเช่นนี้ จะเรียกฉันว่านาโอมิทำไมเล่า □ 22 ดังนั้นนาโอมิจึงกลับมา และรูธลูกสะใภ้ชาวโมอับก็กลับมาด้วย ผู้กลับมาจากแผ่นดินโมอับและเขาทั้งสองมายังเมืองเบธเลเฮม ในต้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์เลย์

2

นางรูธเก็บรวงข้าวตกในนาของโบอาส

1 ฝ่ายนาโอมินั้นมีญาติข้างสามีคนหนึ่ง เป็นคนมั่งมี ครอบครัวยุติเดียวกับเอลีเมเลค ชื่อโบอาส² และรูธชาวโมอับ จึงพูดกับนาโอมิว่า [บัดนี้ขอให้ฉันไปที่ทุ่งนา เพื่อจะเก็บรวง ข้าวตกตามหลังผู้ที่มีสายตากกรุณาต่อฉัน] นาโอมิตอบนางว่า [ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงไปเถิด]³ นางก็ออกเดินตามหลัง คนเกี่ยวเพื่อคอยเก็บข้าวตก เพื่อยุติเข้าไปในนาของโบอาส ซึ่งเป็นญาติของเอลีเมเลค

นางรูธพบญาติคนหนึ่งชื่อโบอาส

4 ดูเถิด โบอาสมาจากเบธเลเฮม พูดกับคนเกี่ยวข้าวว่า [ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้าเถิด] เขาทั้งหลายตอบว่า [ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่ท่านเถิด]⁵ โบอาสจึงถามคนใช้ผู้คอยควบคุมคนเกี่ยวข้าวว่า [หญิงสาวคนนี้เป็นคนของใคร]⁶ คนใช้ซึ่งเป็นผู้ควบคุมคนเกี่ยวข้าว จึงตอบว่า [นางเป็นหญิงชาวโมอับ กลับมาจากแผ่นดินโมอับพร้อมกับนาโอมิ]⁷ นางพูดว่า [ขออนุญาตให้ดิฉันเดินตามคนเกี่ยวคอยเก็บข้าวตกระหว่างฟ่อนข้าวเถอะคะ] นางก็มาเก็บข้าวตกตั้งแต่เวลาเช้าจนบัดนี้ เว้นแต่ได้พักเหนื่อยหนึ่งที่เรือน⁸ แล้วโบอาสจึงพูดกับรูธว่า [ลูกสาวเอ๋ย ขอฟังหน่อย อย่าไปเก็บข้าวที่นาอื่น หรือทิ้งนารีไปเสียเลย จงอยู่ใกล้ๆสาวใช้ของฉัน⁹ ตาของเจ้าจงมองดูตามนาที่เขากำลังเกี่ยวเกี่ยวกันอยู่ แล้วก็จงติดตามเขาไป ฉันได้สั่งพวกหนุ่มๆ มิให้รบกวนเจ้าแล้วมิใช่หรือ เมื่อเจ้ากระหายน้ำก็เชิญไปที่หม้อน้ำ ดื่มน้ำซึ่งคนหนุ่มๆตักไว้]¹⁰ รูธก็ขบหนำนมั้มตัวลงถึงดินและพูดว่า [ทำไมดิฉันจึงได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ท่านจึงเอาใจใส่ดิฉันในเมื่อดิฉันเป็นแต่เพียงคนต่างด้าว]¹¹ แต่โบอาสตอบนางว่า [ทุกอย่างที่เจ้าได้ปฏิบัติ

ต่อแม่สามีของเจ้าตั้งแต่สามีของเจ้าสิ้นชีวิตแล้วนั้น มีคนมา
 เล่าให้ฉันฟังหมดแล้ว และเขาบอกด้วยว่า เจ้ายอมจากบิดา
 มารดาและบ้านเกิดเมืองนอนของเจ้า มาอยู่กับชนชาติที่เจ้า
 ๑ ไม่รู้จักมาก่อน 12 ขอพระเยโฮวาห์ทรงตอบแทนการงาน
 ของเจ้าตามที่เจ้าได้กระทำมาแล้วนั้นเถิด และขอให้พระ
 เยโฮวาห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลซึ่งเจ้าเข้ามาวางใจ
 อยู่ใต้ปีกของพระองค์นั้น จงทรงปูนบำเหน็จอันบริบูรณ์แก่
 เจ้า ๑ 13 รูธจึงกล่าวว่า ๑เจ้านายของดิฉัน ขอให้ดิฉันได้
 รับความกรุณาในสายตาของท่าน เพราะท่านได้ปลอบใจดิ
 ฉัน และเพราะท่านได้กล่าวคำที่แสดงความเมตตากรุณาต่อ
 หญิงคนใช้ของท่าน ถึงแม้ดิฉันไม่เป็นเหมือนคนหนึ่ง ในพวก
 หญิงคนใช้ของท่าน ๑ 14 โบอาสก็บอกนางว่า ๑พอถึงเวลา
 รับประทานอาหาร เชิญมานี้เถิด มารับประทานขนมปังบ้าง
 และเอาอาหารมาจิ้มน้ำส้มเถิด ๑ นางจึงนั่งลงข้างๆพวกคน
 เกี่ยวข้าว โบอาสจึงส่งข้าวคั่วให้ และนางก็รับประทานจน
 อิ่ม และยังเหลือไว้บ้าง 15 เมื่อนางลุกขึ้นไปเก็บข้าว โบอา
 สก็บัญชาชายหนุ่มของท่านว่า ๑จงยอมให้นางเก็บข้าวตก
 ระหว่างฟ่อนข้าวเถอะ อย่าได้ตำหนินางเลย 16 จงดึงข้าว
 ออกจากฟ่อนทิ้งไว้ให้นางเก็บบ้าง อย่าว่านางเลย ๑ 17 นางก็
 เทียวเก็บข้าวที่ตกในนาจนถึงเวลาเย็น แล้วก็ฟาดข้าวที่เก็บ
 มาได้นั้น ได้ข้าวบาร์เลย์ประมาณเอฟาห์หนึ่ง 18 นางยกข้าว
 นั้นขึ้นและเข้าไปในเมือง แม่สามีก็เห็นข้าวที่นางได้เก็บมา
 นั้น และนางเอาอาหารที่เหลือเมื่อนางรับประทานอิ่มแล้วนั้น
 ให้แก่แม่สามีด้วย 19 แม่สามีจึงกล่าวแก่นางว่า ๑วันนี้ลูกไป
 เก็บข้าวตกที่ไหนมา ลูกไปทำงานที่ไหน ขอให้ชายที่เอาใจ
 ใส่ลูก ได้รับพระพรเถิด ๑ นางจึงบอกแก่แม่สามีให้ทราบว่
 นางไปทำงานกับผู้ใด นางว่า ๑ผู้ชายที่ฉันไปทำงานด้วยใน
 วันนี้ นั้นชื่อโบอาส ๑ 20 นาโอมิจึงพูดกับบุตรสะใภ้ว่า ๑ขอ

พระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่เขาเถิด พระกรุณาของพระองค์ไม่เคยขาดจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่หรือผู้ที่สิ้นชีวิตไปแล้ว □ นาโอมีกล่าวแก่นางด้วยว่า □ ชายคนนั้นเป็นญาติของเรา เขาเป็นญาติสนิทคนหนึ่งของเรา □ 21 รุธชาวโมอับกล่าวว่า □ นอกจากนั้นเขายังพูดกับฉันว่า □ เจ้าจงอยู่ใกล้ๆ คนใช้หนุ่มของฉันจนกว่าเขาจะเกี่ยวข้าวของฉันเสร็จ □ □ 22 นาโอมิพูดกับรุธบุตรสะโลไว้ว่า □ ดีแล้ว ลูกสาวของแม่เอ๋ย ที่เจ้าจะไปทำงานกับสาวใช้ของเขา เพื่อว่าเจ้าจะไม่พบเจ้าในนาอื่น □ 23 ดังนั้นนางจึงอยู่ใกล้ๆ สาวใช้ของโบอาสที่เกี่ยวข้าว ตกจนสิ้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์เลย์และข้าวสาลี และนางก็อาศัยอยู่กับแม่สามี

3

นางนาโอมิวางแผนให้นางรุธสมรสกับโบอาส

1 นาโอมิแม่สามีของนางพูดกับนางว่า □ ลูกสาวของแม่เอ๋ย ถ้าแม่จะหาที่พึ่งพิงให้เจ้า เพื่อเจ้าจะได้มีความสุขไม่ควรหรือ 2 โบอาสผู้ที่เจ้าไปกับพวกสาวใช้ของเขานั้น เป็นญาติของเรามิใช่หรือ ดูเถิด คินวันนี้เขาจะซัดข้าวบาร์เลย์ที่ลานนวดข้าว 3 จงอาบน้ำ ทาน้ำมันสวมเครื่องแต่งกายแล้วลงไปที่ลานนวดข้าว แต่อย่าให้ท่านเห็นตัวจนกว่าท่านจะรับประทานและดื่มเสร็จแล้ว 4 เขานอนที่ไหนจงสังเกตุไว้ให้ดี แล้วจงไปเปิดผ้าคลุมเท้าขึ้นและจงนอนที่นั่น ต่อไปท่านจะบอกตัวเองว่าเจ้าจะต้องทำประการใด □ 5 นางตอบว่า □ แม่ว่าอย่างไร ฉันจะกระทำตามทุกอย่าง □ 6 ดังนั้นนางจึงลงไปยังลานนวดข้าว และกระทำตามที่แม่สามีบอกทุกอย่าง 7 เมื่อโบอาสรับประทานและดื่มจนสำราญใจแล้ว ท่านก็ไปนอน

อยู่ที่ปลายกองข้าว แล้วนางก็ย่องเข้ามาเปิดผ้าคลุมเท้าของท่านขึ้น และนอนลงที่นั่น

นางรูธอ้างว่าโบอาสเป็นญาติสนิทถัดมา

8 ต่อมาพอถึงเที่ยงคืนชายคนนั้นก็ตกใจตื่นพลิกตัว ดูเกิดมีผู้หญิงมานอนอยู่ที่เท้าของท่าน 9 ท่านจึงถามว่า □เจ้าเป็นใคร□ นางตอบว่า □ดิฉันคือรูธหญิงคนใช้ของท่านค่ะ ขอให้ท่านกางชายเสื้อของท่านห่มหญิงคนใช้ของท่านด้วย เพราะท่านเป็นญาติสนิทถัดมา□ 10 ท่านจึงว่า □ลูกสาวเอ๋ย ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยการแก่เจ้าเถิด คุณของเจ้าครั้งหลังนี้ก็ใหญ่ยิ่งกว่าครั้งก่อน ด้วยว่าเจ้ามิได้ไปหาคนหนุ่ม ไม่ว่าจนหรือมั่งมี 11 บัดนี้ ลูกสาวเอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเลย สิ่งที่เจ้าขอร้องเราจะกระทำตามทุกอย่าง บรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ของเมืองเราทราบดีอยู่ว่าเจ้าเป็นผู้หญิงที่ดี 12 และก็เป็นความจริงด้วยที่ฉันเป็นญาติสนิท แต่ยังมีญาติอีกคนหนึ่งสนิทกว่าฉัน 13 คืนนี้เจ้าจงค้างที่นี่ก่อน พรุ่งนี้เช้า ถ้าเขาจะทำหน้าที่ญาติสนิทเพื่อเจ้าก็ดีแล้ว ให้เขาทำหน้าที่ญาติสนิทเถอะ แต่ถ้าเขาไม่เต็มใจที่จะทำหน้าที่ญาติสนิทที่ถัดมาเพื่อเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ฉันจะทำหน้าที่ญาติสนิทที่ถัดมาเพื่อเจ้าแน่ฉันนั้น จงนอนลงเถิดจนกว่าจะรุ่งเช้า□ 14 ดังนั้นนางจึงนอนอยู่ที่เท้าของท่านจนรุ่งเช้า แต่นางลุกขึ้นก่อนคนจะจำหน้ากันได้ เพราะท่านคิดว่า □อย่าให้ใครทราบว่ามีผู้หญิงมาที่ลานนวดข้าว□ 15 ท่านพูดว่า □จงเอาผ้าคลุมที่เจ้าใช้อยู่ที่นั่นคลี่ออก□ นางก็คลี่ผ้าคลุมออก ท่านก็ตวงข้าวบาร์เลย์หกทะนานให้นางแบกไป แล้วก็เข้าไปในเมือง 16 เมื่อนางมาถึง แม่สามีจึงถามว่า □เป็นใครหนอ ลูกสาวของแม่เอ๋ย□ แล้วนางก็เล่าตามที่ท่านได้กระทำต่อนางให้แม่สามี

ฟังทุกอย่าง 17 และนางว่า □ท่านให้ข้าวบาร์เลย์หกทะนານนี้ แก่ฉัน ท่านว่า □เจ้าอยากกลับไปหาแม่สามีมือเปล่าเลย□ □ 18 แม่สามีจึงว่า □ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงคอยอยู่ก่อน จนกว่าจะ ทราบว่าเรื่องจะลงเอยอย่างไร เพราะว่าท่านจะไม่หยุดเลย จนกว่าท่านจะจัดการเรื่องนี้ให้เสร็จในวันนี้□

4

โบอาสไถมรดกของท่าน

1 โบอาสก็ขึ้นไปที่ประตูเมืองและนั่งอยู่ที่นั่น ดูเถิด ญาติสนิทคนที่ถัดมาซึ่งโบอาสกล่าวถึงก็เดินผ่านมา โบอาสจึง กล่าวว่า □โอ คนเช่นนี้เอ๋ย แวะนั่งที่นี้ก่อนเถิด□ เขาก็แวะมา นั่งลง 2 ท่านจึงไปเชิญพวกผู้ใหญ่ในเมืองนั้นมาสืบคนกล่าวว่า □เชิญหนึ่งที่นี้เถิด□ เขาทั้งหลายก็นั่งลง 3 ท่านจึงพูดกับ ญาติสนิทที่ถัดมานั้นว่า □นาซึ่งเป็นส่วนของเอลีเมเลคญาติ ของเรานั้น นาโอมีผู้ที่กลับมาจากแผ่นดินโมอับอยากจะขาย เสีย 4 ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าควรบอกให้ท่านทราบ และขอรอบอกว่า ขอท่านซื้อไว้ต่อหน้าพลเมืองและต่อหน้าพวกผู้ใหญ่ ของชาวเมืองเรา ถ้าท่านอยากจะไถไว้ก็จงไถเถิด แต่ถ้า ท่านไม่ไถจงบอกข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้ทราบ นอกจากท่าน แล้วไม่มีใครมีสิทธิ์ไถได้ ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ถัดท่านไป□ ผู้นั้นจึง บอกโบอาสว่า □ข้าพเจ้าจะไถ□ 5 แล้วโบอาสบอกว่ □ในวัน ที่ท่านซื้อที่นาจากมีอนาโอมินั้น ท่านก็จะไถรู้ชาวโมอับ แม่ม่ายของผู้ตายด้วย เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับ มรดกของเขา□ 6 ญาติสนิทที่ถัดมาคนนั้นตอบว่า □ข้าพเจ้า จะไถเพื่อตนเองอย่างนั้นไม่ได้ จะทำให้มรดกข้าพเจ้าเสีย ไป ท่านจงเอาสิทธิในการไถของข้าพเจ้า ไปจัดการเองเถิด เพราะข้าพเจ้าไถไม่ได้แล้ว□ 7 ต่อ ไปนี้เป็นธรรมเนียมในอิสราเอลสมัยก่อนเกี่ยวกับการไถและการแลกเปลี่ยน คือเพื่อ

จะรับรองการตกลงกัน คนหนึ่งจะถอดรองเท้าของเขาเอง ยืนให้อีกคนหนึ่ง นี่เป็นธรรมเนียมของการแสดงสักขีพยาน ในอิสราเอล ⁸ ดังนั้นเมื่อญาติสนิทคนถัดมากล่าวแก่โบอาส ว่า □ท่านจงซื้อเสียเองเถิด□ เขาก็ถอดรองเท้าออก ⁹ แล้วโบอาสจึงกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่และประชาชนทั้งปวงว่า □ท่านทั้งหลายเป็นพยานในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าได้ซื้อทรัพย์สินทั้งหมดของเอลีเมเลค และทรัพย์สินทั้งหมดของคิลีโอนและมาห์โลนจากมีโอนาโอมิแล้ว ¹⁰ ยิ่งกว่านั้นรูธชาวโมอับแม่มายของมาห์โลนข้าพเจ้าก็ได้มาเป็นภรรยาของข้าพเจ้า เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับมรดกของเขา เพื่อนามของผู้ตายจะไม่ต้องถูกตัดออกจากพวกพี่น้องของเขา และจากประตูบ้านเกิดเมืองนอนของเขา ท่านทั้งหลายเป็นพยานแล้วในวันนี้□

โบอาสแต่งงานกับนางรูธ

¹¹ ประชาชนทั้งปวงที่อยู่ที่ประตูเมือง และพวกผู้ใหญ่กล่าวว่า □เราทั้งหลายเป็นพยานแล้ว ขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้หญิงนั้นที่ กำลังจะเข้ามา ในเรือนของท่านเหมือนนางราเชลและนางเลอาห์ ผู้ซึ่งช่วยกันสร้างวงศ์วานอิสราเอล ขอให้ท่านจงจำเริญอยู่ในเอฟราธาห์และมีชื่อเสียงในเบธเลเฮม ¹² ขอให้วงศ์วานของท่านเหมือนวงศ์วานของเปเรศซึ่งทามาร์คลอดให้แก่ยูดาห์ เนื่องด้วยเชื้อสายซึ่งพระเยโฮวาห์จะประทานแก่ท่านโดยผู้หญิงคนนี้□ ¹³ ดังนั้นโบอาสก็รับรูธมาเป็นภรรยาของท่าน และท่านก็เข้าหานาง และพระเยโฮวาห์ประทานให้นางตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง ¹⁴ ฝ่ายพวกผู้หญิงก็พูดกับนาโอมิว่า □สาธุการแด่พระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงละทิ้งเจ้าไว้ให้ปราศจาก

ญาติที่ถัดมา ขอให้ทารกนี้มีชื่อเสียงเลื่องลือไปในอิสราเอล 15 ให้เด็กคนนี้เป็นผู้ชุบชีวิตของเจ้าและเลี้ยงดูเจ้าเมื่อชรา เพราะว่าเด็กคนนี้เกิดมาจากลูกสะใภ้ที่รักเจ้า ผู้ประเสริฐกว่าบุตรชายเจ็ดคน□

นางรูธเป็นบรรพบุรุษของพระเมสสิยาห์

16 แล้วนาโอมิก็รับเด็กนั้นมาอุ้มไว้แนบอก และรับเป็นผู้เลี้ยงดูแลเด็กคนนั้น 17 หญิงชาวบ้านข้างเคียงก็ให้ชื่อเด็กนั้น พูดกันว่า □มีบุตรชายคนหนึ่งเกิดให้แก่นาโอมิ□ เขาตั้งชื่อเด็กคนนั้นว่า โอเบด ผู้เป็นบิดาของเจสซี ซึ่งเป็นบิดาของดาวิด 18 ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเปเรศ เปเรศให้กำเนิดบุตรชื่อเฮสโรน 19 เฮสโรนให้กำเนิดบุตรชื่อราม รามให้กำเนิดบุตรชื่ออัมมีนาตบ 20 อัมมีนาตบให้กำเนิดบุตรชื่อนาโชน นาโชนให้กำเนิดบุตรชื่อสัลโมน 21 สัลโมนให้กำเนิดบุตรชื่อโบอาส โบอาสให้กำเนิดบุตรชื่อโอเบด 22 โอเบดให้กำเนิดบุตรชื่อเจสซี และเจสซีให้กำเนิดบุตรชื่อดาวิด

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a